

Universitätsbibliothek Paderborn

**Batavia, Sive De Antiqvo Veroqve Eivs Insvlae Qvam
Rhenvs in Hollandia facit situ, descriptione & laudibus;
aduersus Gerardvm Noviomagvm, Libri Dvo**

Aurelius, Cornelius

Antverpiæ, 1586

Accuratißima Rheni qui à tergo Batauiam alluit descriptio; qua examußim
& euidenter Bataiae situm in longum & latum cognoscere possumus,
secundum Caesarem & Tucitum. Capvt III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38123

Accuratisima Rheni qui à tergo Batauiam
alluit descriptio; qua examissim &
evidenter Batauiæ situm in longum & latum
cognoscere possumus, secundum Cæsarem
& Tacitum.

C A P V T I I I.

Ne igitur libera nonnullis errandi detur
occasio, ipsam Batauiam ante omnium
oculos depingeimus; modò perennem Rhe-
ni decursum prius descripsérimus. Rhenus
itaque inter tres maximos Europæ fluuios
deputatus, de Rheticarum Alpium iugo, us-
que in Oceani profunda cursum dirigit; Ro-
manis olim memorandus contra feras gen-
tes Imperij murus. Hic diuersas alluit regio-
nes, donec variato sèpius nomine, perpetuo
decursu mari magno illabitur. qui & diuersa
diuersarum partium flumina in se excipiens,
euomit secum in pelagus, quo ipse tendit.
Porro ubi Dusburgo appropinquat, in ge-
minos seruos diuidit. Uno (Iselam dicunt) *Iseram.*
alluens Bronchorstum & Zutphaniam, Da-
uentriamque & Hatthemum, apud Cam-
pium ciuitatem maritimam in fretum ten-
dit Austrinum. Altero (nonnulli Lecam *Leca.*
vocitant) Huffenum præterlabens & Mal-
burgum, alluit Arnhemum & Oisterbe-
cum,

*nunc,
quia olim
non. ut pa-
zebit ex se-
quentibus.

Walis.

*Helinum
precipuum
Rheni bra-
chium.*

Goricum.

cum, Wagenum, & oppidum Rhenum; Dorestadum quoque. Et *nunc tandem Belloportum (Scoenhouiam dicimus) donec in Mosam refusus mare subintrat. Verum alia ex parte Nouesium deserens & Iuliacum, vbi Nouiomagum attingit, Walis dicitur, usque dum venias Lodenstenum. Qui deinceps Mosa dictus (aut si maius à Mosa exceptus, Lecamque deorsum, & Gaudanum Iselam, Romani impiam) in se recipiens, ad Oceanum æquè decurrit. Ast iusto hic forsitan spatio, & quidem cis Dordracum Mosam deducētibus, describendum nobis fuerat præcipuum Rheni brachium (Plinius Helinum vocat) quo plures Salandiae efficiens insulas; tandem prope Walachriam Oceano commiscetur: nisi duntaxat nostri esset propositi, quod ad solius nostræ Batauiæ situm attinet demonstrandum.

H A C itaque multiuaga Rheni præmissa in pelagus decursione, nunc ad incepta reuertamur. Igitur vbi Walis fluuius desinit, ibi Iulio teste nostra Batauia incipit. Hunc locum nūc Goricum ciuitas occupat, quam & celebriorem efficit amplum D. Martini collegium, & arx munitissima, perpetuum Caroli primi Comitis nostri monumētum. Hic principium Batauorum olim fuit, ad Walim

Walim scilicet & Lingam. præsidium sanè
quām munitissimum regniq[ue] principium.
de quo Theodericus , primus Catholicæ fi-
der Comes , quem Carolus Caluus tum his
terrīs præfecerat : Dacorum monarcham,
qui iam pridem omnia in circuitu vastaue-
rant, potenti manu eiecit. Ab hoc præterea
loco ripa tenuis Batauia nostra progrediens,
Dordracum (Belgarum , alij Slauorum op- Dordra-
cum.
pidum) in ulteriori Mosæ alueo relinquit; &
transitis deinde Lecæ Isulæque faucibus, us-
que in Rotcrodamum, Erasmi nostri, (opti- Roteroda-
mum.
mis terrarum religione & doctrina notissi-
mi) cunabulum, protenditur. A quo, co-
dem in aggere , Delphicos inuisens portus,
opus mirabile & sumptuosum, Scidamum,
Vlardingumq[ue] pertransit. Postremò Brielli
peninsula è prospectu à longè consalutata,
Stadunum cum Mosa flumine tandem in-
trat. Porrò ubi Mosa Oceano miscetur, no-
stra nihilo minus Batauia contra chorū ad
Septentrionem procedens , & à pelago in
fronte excepta , usq[ue] ad torrentem (qui ma-
rinis è collibus distillans , sacrum in Haga
Comitis præfecat lucum) plurimis circum-
uallata terrarum tractibus percurrit ; ibique
finem habet ac definit. Batauis mox Catthi
sunt finitimi , qui hinc usq[ue] in Sacræ domus Hillechom
torren-

Theoderi-
cus primus
comes Ca-
tholicus.

Wassenaria torrentem transeunt. His modò Wassenatij
domus ori- heroës absolute imperant, ex Claudio Ciui-
go. le & Cereale trahentes originem. Catthos

Verona.

sequuntur Caninefates vsq. in Alcmariam.
 quibus à Verona olim ciuitate maxima, ac-
 cedunt Frisij & Frisiobones, vsque in mare
 Fresonicum. Hæc quinaria partitio quæ
 apud Plinium Tacitumque celebratur & le-
 gitur, totam nunc Hollandiam complecti-
 tur. Verùm vt ad nostrum reuertamur insti-
 tutum, Batauos & Catthos, auctore Tacito,
 mare ipsum à fronte alluit, vt supra diximus.
 & Rhenus à tergo excipit in hunc maximè
 modum quem nunc ponemus. Itaque Rhe-
 nus ille magnus Germaniæ fluuius, olim à
 Rheno oppido, Rhenani regis basilica & ha-
 bitaculo, prope Dorestadum (alij Batauo-
 dum) ciuitatem maximam & quinquaginta
 duabus Ecclesiis ante Danorum in-
 cursiones celeberrimam, solito cursu (Rhe-
 nus inquam) descendebat, versus arcem
 Antoninam, barbaris Wiltiburgum, nobis
 Traiectum, Ptolomæo Naualiam, quod il-
 lic nauium statio erat in traiiciendis merci-
 bus quæ ex mari aduectæ fuerant. Deinde
 Woirdenum, Swameredatum, Rinebur-
 gum, arcemque Romanorum alluebat. In-
 de mox gemino dispartitus gurgite Leydas
 pertran-

Dorestadum.

Traiecten-
sis urbis
varia ap-
pellationes.

pertransiens , tandem in Oceanum apud Catthos ibat. Omnia igitur loca, ciuitates, vici, & paludes (vt breuiter curram) quæ in fronte à Wali & Mosa marique , vsque in Catthos alluuntur, Batauorum sunt. Et iterum quicquid terrarum à Dorestado Rhenus in tergo vsque in Catthos iuxta complectitur, vnanimi omnium historicorum sententia Batauiam constituit. quam nunc maxima ex parte, haud iniuria Hollandiam, alij Holtlandiam dicunt; quòd olim tota fere sylvestris fuerit & nemorosa. Sic enim veterum comitum literæ aureis obsignatae sigillis, quas ex venerabili Domino Menardo abbe Hecmunderisi , & primate nostro olim accepi; qui eas legit , & in sacrario cœnobij sui reconditas habet. qui etiam earum rerum quæ patriam suam (Hollandus enim est) illustrare possunt, quām maximè studiosus existit ; bonorumque omnium ac perinde literatorum liberalissimus fautor & patronus. vir sanè integra fide , integriore doctrina, integerrima religione. Cuius (vt verum fatear) eiusque monasterij haud immerita præconia in eo libello, mi Reinerie, inueneris quem De Hollandiæ nostræ illustribus viris & locis inscrpsimus. Nunc ad nostram Batauiam , vnde excessimus , pe-

B dem

dein referamus. Igitur ne meis dūtaxat verbis fides adhibetur, nec illis perinde atque Apollinis oraculo stet, vetustissimorum testimoniiis auctorum singula comprobabo.

Batauiam maxima ex parte ad Hollandos pertinere, probatissimorum auctoritatibus scriptorum irrefragabiliter & euidentissimè demonstratur.

C A P V T I I I I .

RECTIVS nihil vñquam apud Historicos agi posse Tullius ipse definit, quām ut stabiliendæ veritati veterum adducant testimonia. Hoc enim hominibus potissimum innatum esse cognouimus, vt veritatem vel ipsa instigante natura fideliter inquirant. quam etsi per se minimè possunt inuenire, consulunt nihilominus sapientes; vt saltem eorum vestigiis inhærendo, veritatem ipsam præclarious inuestigent. Horum equidem prouocatus exemplo, & vt apes solent singulis insidere floribus, & inde quod ad rem suam conducit colligere: haud aliter, quanquam librorum mihi curta supplex, indagandæ veritatis causa & intuitu, receptorum dicta scriptorum in medium adducam. Virtus enim intellecualis (si quid Philo-